

Lidé netuší, kolik státu odvádějí

Většina lidí nemá ani tušení o odvodech z příjmů. Je to však zajímavé, když si zvolíme modelový příklad.

Tak třeba zaměstnanec soukromé firmy, který vyživuje jednu osobu a chce si koupit pračku za deset tisíc korun. Aby tyto peníze dostal, musí jeho plat dosáhnout 16 842 korun. Zaměstnavatel zaplatí z této mzdy 1123 korun zdravotní pojišťovně a 3244 korun správě sociálního zabezpečení. Zaměstnanec obdrží hrubou mzdu 12 475 korun. Odvede 562 korun zdravotní pojišťovně, 998 korun správě sociálního zabezpečení a 915 korun finančnímu úřadu jako daň z příjmů. Po těchto odvodech má náš zaměstnanec vytoužených 10 tisíc čistého.

Co brání tomu, aby zaměstnanec z našeho příkladu obdržel celých 16 842 korun a o ostatní se postaral sám? Především by každý pochopil, že aby dostal 10 tisíc korun čistého, inkasuje stát 6842 korun. Ale to ještě není konec. Je tu totiž nákup zmíněné pračky. Ta je zbožím zatíženým daní z přidané hodnoty ve výši 22 procent. Dalších 1803 korun tedy putuje do státní pokladny. Jaký je výsledek měsíčního snažení? Zaměstnanec si »vydělal« 16 842 korun. Doma má pračku v hodnotě 8197 korun. Rozdíl, který dělá 8645 Kč, si ponechal stát. Domnívám se, že je to opravdu téma k zamyšlení.

František Molík, Náchod

Hospodarske Noviny, 5. zari 2002